

# Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 237.

Tiende Session.

62de Møde.

Løvedagen den 19de December.

(Fortfat.)

**Ordføreren** (forts): Hvis nu dette er Meningen med Ordet Provinds, hvilket jeg for mit Vedkommende antager, saa troer jeg, at man vil finde, at man derved kommer til det rigtigste Resultat i dette Spørgsmaal. Det ærede Thing vil see, at § 66 er undergaaet en Omarbejdelse, hvorved jeg troer, at Loven har vundet i Tydelighed; deels gaaer det nemlig ud paa, at det, som er Hovedsagen, skulde stilles i Spidsen; dernæst at den Indretning, som finder Sted ved Laugene, at Mesterne ere bundne til Svendene, ikke uden videre skal ophæves, men vedblive, saalænge Laugene bestaae; og endelig, at de, som ere i Besiddelse af en større Ret til at bruge Medhjælpere, ikke skulle miste den; det vil formeentlig finde Bisald, at disse Forandringer optages i Loven. Hvad Realitetsforandringerne angaaer, saa er den vigtigste allerede gjort til Gjenstand for Omhandling. Ved § 20 er det foreslaaet, at Landfort skulde medtages blandt de Gjenstande, som Boghandlerne i Kjøbstæderne maae forhandle; derimod kan Intet være at erindre. I § 47 er det bestemt, at Høerne skulle kunne erhverve Børgerskab paa Brændeviinshandel, hvilket og synes at være en meget naturlig Ting. Endelig er der med Hensyn til § 53, hvorved det overlades Magistraten at give Bliinhandlere og andre Handlende, som maae beværte med Driftvareer paa Stedet, Tilladelse til ogsaa at beværte med Spisevareer, og med Hensyn til § 60, ifølge

hvilken Magistraten kan give Bærtshuusholdere Ret til at herbergere Rejsende, gjort den Forandring, at i disse to Tilfælde skal istedet for Magistraten Stedets Communalbestyrelse være den Autoritet, som meddeler Tilladelsen, som den, der maa præsumeres at have den større personlige Kjendskab. Heller ikke herimod har Udvalget fundet Noget at erindre, og vi maae derfor gjentagende anbefale det ærede Thing at gaae ind paa Lovforslaget i det Hele, som det er kommen fra Landstinget.

**Grundtvig:** Derfom det holder Stik, som den ærede Ordfører nys anførte, at Ordet „Provinds“ i Lovsproget tages saaledes, at Lolland og Falster blive een Provinds, saa vil man jo efter § 96ovre i Lolland ligesuldt komme til at svare Kjendelse til Nykjøbing paa Falster. Jeg forlangte imidlertid Ordet for at sige det ærede Thing, at jeg er brændt inde med et Ændringsforslag til den fortvivlede § 99, hvorved efter Overtskriften de Fremmedes Forrettigheder for de Indsødte skulle ophæves, men hvorved efter Indholdet en af de Fremmedes Forrettigheder netop udtrykkelig forbeholdes, og efter den Ændring, som er skeet i Landstinget, er Udtrykket bleven saa nærgaaende som muligt og, man tør vel sige, utaaleligt. Denne kjedsommelige Sag er, for at jeg skal fatte mig saa kort som muligt, den, at oprindeligt lod den sidste Sætning i § 99 derpaa, at det skulde have sit Forblivende dermed, at de Laugmestere, som kom andetsteds fra til Kjøbenhavn, skulde være frie for at aflægge Mesterplover. Jeg blev imidlertid ved at trykke Udvalget paa det samme Sted for den Selvomstgelse, som jeg viste med Rette